

Clava-la. Manual per dir la paraula que toca quan toca

Arnau Colominas

Maria Cucurull

Ed. Llamps i Trons
Andorra 2023
286 pàgines

Tots sabem que, a causa del contacte de llengües, el català que sentim diàriament al carrer està farcit d'interferències. El desgavell és generalitzat, trobem incorreccions en qualsevol àmbit: a la feina, quan anem a comprar i fins i tot massa sovint podem trobar relliscades a la premsa o en els rètols publicitaris.

Parlar amb certa correcció s'ha convertit en un *maldecap* (i no un *mal de cap*). De vegades, podem topar amb frases que ens desconcerten: lle-

gim que es tracta d'una situació *extremadament* perillosa, quan en realitat volien dir *extremament*, perquè s'ha confós l'adverbi que ve de l'adjectiu *extremat* amb l'adverbi adequat que fa referència a una situació extrema.

I així, massa sovint, sentim a dir pífiles fruit de confusions: diem **llistat* de paraules en lloc de *llista*; **provem* aliments en lloc de *tastar-los*, els músics *composen* cançons en lloc de *compondre-les*, en una botiga la dependenta ens convida a **provar* la roba i no a *emprovar-nos-la* al **vestidor* i no al *vestuari*, com també diem que **doblem* la roba en lloc de *plegar-la*. Altres vegades, es diu incorrectament un mot perquè n'hem perdut els matisos, de manera que confonem les dimensions voluminoses d'una *caixa* amb la poca grandària d'una *capsa*.

A *Clava-la* hi trobareu també mots homòfons: no és el mateix *hivernar* (passar l'hivern en un indret) que *hibernar* (estat d'hibernació); tampoc no hem de confondre una *acta* (document formal) amb un *acte* (esdeveniment); ni barrejar *tenir afecte* (sentiment) amb *fer efecte* (resultat); o *bast* (mancat de finesa) amb *vast* (de gran extensió).

En definitiva, si vols assaonar la teva parla, dir la paraula que toca i quan toca, a més d'omplir de vitamines i colors la nostra llengua, deixa de preguntar-te si estàs *confós* o *confús* i *Clava-la!* ☺